

poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), Starosta Powiatowy Stopnicki podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 24 marca 1936 r. uprawomocniło się orzeczenie Wojewódzkiej Komisji Ziemskiej w Kielcach z dnia 19 lutego 1936 r. dotyczące zatwierdzenia projektu na obszarze scalenia wsi Śladków Duży, gminy Chmielnik, powiatu stopnickiego.

W związku z powyższem ogłasza się o zamknięciu postępowania scaleniego na wymienionym wyżej obszarze.

Za Starostę: *J. Niedziela*
Wicestarosta

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA RÓŻNEJ TREŚCI.

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy robotników rolnych, na obszarze powiatu olkuskiego, województwa kieleckiego, na rok służbowy 1936/37.

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., w przedmiocie uprawnień Ministra Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisji Rozjemczych, do zatwierdzania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami, a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 686), oraz zarządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 7 lutego 1936 r. (Monitor Polski z dnia 21 lutego 1936 r. Nr. 43), Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Juliana Kowalika Inspektora Pracy IV Okręgu, jako przedstawiciela Ministerstwa Opieki Społecznej, Vice-prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie Dr. Eugeniusza Świdra, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, Referendarza Edwarda Baranowicza, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, na posiedzeniu, odbytem w dniu 11 marca 1936 r. w Krakowie, w lokalu Inspektoratu Pracy VII Okręgu, w sprawie ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na obszarze powiatu olkuskiego, po wysłuchaniu opinii przedstawicieli pracodawców i pracowników rolnych, oraz biorąc pod uwagę sytuację materialną robotników rolnych, jak również stan gospodarczy rolnictwa w Państwie

ORZĘDZKA

Dział I.

Ordynarjusz.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Orzeczenie niniejsze obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1936 r. do dnia 31 marca 1937 r. i dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony zatrudnionych przez nich ordynarjusz z normalną zdolnością do pracy, a mianowicie: a) fernali, parobków, stróżów, pastuchów, luzaków, — dozorców gospodarczych, a to gumiennych, karbowych i polowych, oraz — c) rzemieślników folwarcznych, t. j. kowali, stolarzy, ślusarzy, stelmachów, rybaków i ogrodników. Służba osobista pracodawcy choćby pracująca czasowo na folwarku nie podlega niniejszemu orzeczeniu.

Art. 2. Orzeczenie niniejsze stanowi w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. w brzmieniu ustalonym obwieszczeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 23 września 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne niż warunki niniejszego orzeczenia — są nieważne. Dopuszczalną jest jednak zamiana poniżej określonych świadczeń na inne, za obopólnym porozumieniem.

Art. 3. Zatargi wynikłe na tle niniejszego orzeczenia regulują Komisje Rozjemcze bądź sądy państwowe według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno pracodawcy wstrzymać świadczeń, a pracownikowi przerywać pracy.

W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przevinienia może pracodawca wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia, wraz jednak wygrania sporu przez robotników, pracodawca winien wydać zaległe świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 2 %.

Art. 4. Rok służbowy rozpoczyna się 1 kwietnia, kończy się dnia 31 marca roku następnego. Obie strony obowiązują wypowiedzeniem indywidualne umowy pracy przed upływem terminu jej wygaśnięcia, a najpóźniej do dnia 31 grudnia włącznie. Niewypowiedzenie umowy pracy do dnia 31 grudnia włącz-